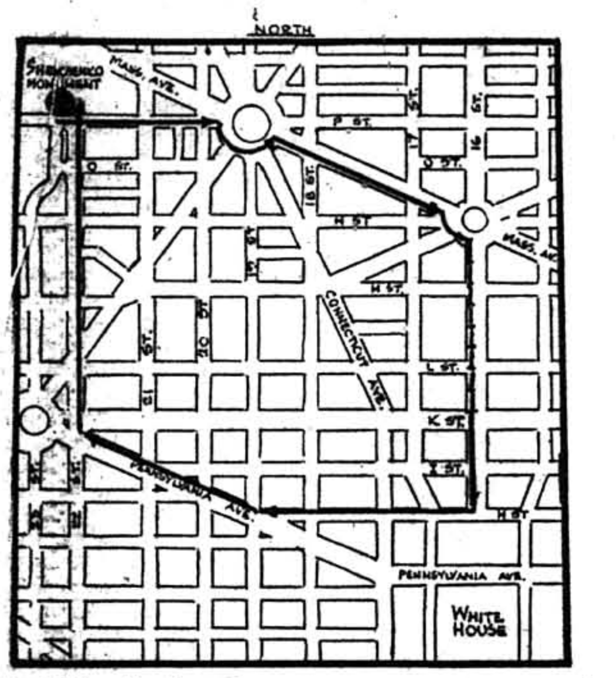
І чужому научайтесь,
И свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА — SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація „Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXI. Ч. 115. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 20-го ЧЕРВНЯ 1974 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK THURSDAY, JUNE 20, 1974 No. 115. VOL. LXXXI.

ПОНАД 50 АВТОБУСІВ ІЗ 30 ГРОМАД ВИЇДУТЬ НА МАНІФЕСТАЦІЮ У ВАШИНГТОНІ ЦІЄЇ СУБОТИ

Маніфестаційний похід проходитиме вулицями, зазначеними чорною лінією, починаючи від площі біля пам'ятника Тарасові Шевченкові. Вздовж 16-ої вулиці, де приміщується совєтська амбасада, похід дозволений, але з обмеженнями, згідно з загально зобов'язуючими приписами, тобто без прапорів і транспарентів. Поза цією вулицею на трасі походу ніяких обмежень немає. Плян походу: Від пам'ятника Т. Шевченка вздовж вулиць „П", Массачусетс, 16-та, „Г", Пенсилвенія, 22-га, на площу під пам'ятник Т. Шевченка, де закінчиться офіційно маніфестація.

Ню Йорк. — Понад 50 автобусів із 30 місцевостей виїдуть цієї суботи, 22-го червня, на велику Всеукраїнську Маніфестацію у Вашингтоні, яка відбудеться у 10-ту річницю відкриття пам'ятника Тарасові Шевченкові в столиці Америки та рівночасно в обороні ув'язнених і переслідуваних окупаційним комуно-московським режимом українських інтелектуалістів і діячів культури в Україні, — інформують з Канцелярії Українського Конґресового Комітету.

На першому місці в організації автобусів до Вашингтону стоїть Філядельфія. Голова Відділу д-р Іван Скальчук повідомив, що, згідно із підрахунками, перевединими в неділю 16-го червня вечором, є зголошених осіб на повних 13 автобусів. Зголошення приймаються ще дальше. Відтак йде Ню Йорк із замовленими 7-ма автобусами, а на третє місце вибився провінційний Відділ — Пассейк-Кліфтон, Н. Дж. — що має зголошених осіб на 4 автобуси. Його голова Роман Шраменко і члени управи місцевого Відділу докладають усіх старань, щоб їхня репрезентація у Вашингтоні була найкраща. Діє тут окрема секція Відділу, яка складається із молодих професіоналістів, що активно включилися в працю місцевої Управи Відділу.

Відділ в Нюарку-Ірвінґтоні зголосив 3 автобуси. Таке ж саме число зголосив Іван Федак, голова Відділу УККА в Честер, Па. По два автобуси зголосили: Чикаґо, Ілл.; Бриджпорт, Гартфорд; Детройт, Боффало, Олбані і Рочестер. По 1 автобусові зголосили: Виллимент и к, Ню Гейвен, Балтимор, Джерзі Сиді, Картерет, Кемден, Ню Бронсвик, Сомервил, Трентон, Виппані, Бінґгемптон, Гемстед, Елмайра, Озон Парк, Сиракюзи, Клівленд, Лігай Веллі і Піттсбурґ.

Очевидно, що найбільша кількість маніфестантів приїде до Вашингтону приватними автомобілями та іншими засобами транспорту. Передбачається щонайменше десять тисяч учасників маніфестації.

Пропаґують виїзд на будівництво Байкало-Амурської магістралі

Київ. — Газета „Молодь України" з 12 червня опублікувала допис „Виправдай довір'я", в якому авторка наводить нібито слова листа одного з групи українських юнаків, який півтора місяця тому виїхав на будівництво Байкало-Амурської магістралі (БАМ). Тоді то комсомол України вислав, як пише газета, „перший загін юнаків і дівчат... на схід нашої країни, щоб прокласти Байкало-Амурську магістраль". В цьому загоні виїхало 40 юнаків і дівчат. Всі вони, як видно з допису, працюють тепер в селищі Зоряному; Іркутської области, і „призвичаїлись до тайгових умов". В дописі наголошується факт, що, мовляв, будівництво цієї магістралі — це „важлива місія державної ваги" і що треба „виправдати довір'я" партії і уряду та „совєтської батьківщини". Так звана Всесоюзна ударна комсомольська будова тільки в цьому році має укласти полотно до 132 кілометра.

Відбулася нарада комісій країн совєтського бльоку у справах ЮНЕСКО

Київ. — Згідно з повідомленням РАТАУ з 12 червня, тут відбулися наради комісій „соціялістичних країн" у справах ЮНЕСКО. Нарада почалася 11 червня і в ній взяли участь делегації Білоруської ССР, Нарадної Республіки Болгарії, Угорської Народної Республіки, Німецької Демократичної Республіки, Республіки Куби, Монгольської Народної Республіки, Польської Народної Республіки, Соціялістичної Республіки Румунії, СССР, Української ССР, Чехо-Словацької Соціялістичної Республіки. Учасників наради вітав міністер закордонних справ УССР Г. Г. Шевель.

Український Робітничий Союз відбуває свою Конвецію

Ґлен Спей. — В понеділок 17 червня на оселі Українського Робітничого Союзу почалася 18-та з черги Конвенція цієї братської установи, яка в списку українських братських забезпеченевих організацій займає друге після Українського Народного Союзу місце. Конвенцію відкрив голова УРСоюзу Іван Олексин, а після молитви, яку провів о. Лев Островський та відспівання національних гимнів обрано президію конвенції. Предсідником конвенції обрано Дмитра Корбутюка, його заступниками д-ра М. Малецького та Анатоля Фалька, секретарями — Григорія Шкребця та Романа Пітьо. Тоді також обрано комісії і безпосередньо після цього члени уступаючої екзекутиви подали додаткові звідомлення. Наступного дня, 18 червня, відбулася дискусія над звітами та винесено постанови в окремих організаційних справах. Наради цього дня закінчено панелем на організаційні теми. На середу і четвер заплановано дискусію над видавничими справами (справи „Народної волі" і журнал „Форум") та організаційний курс. В середу 19 червня відбудеться конвенційний бенкет з участю представників інших союзів та громадських організацій. В праці конвенції бере участь 134 делеґатів та членів Головного уряду.

Українки взяли участь у Міжнародній Конвенції Жіночих Клюбів

Міннеаполіс (М. К.). — В днях 27 до 31 травня відбулася тут в готелі Редісон Міжнародна Конвенція Ґенеральної Федерації Жіночих Клюбів. Тисяча двадцять делеґаток та велике число гостей прибули з усіх стейтів Америки та з різних країн і континентів: Европи, Південної Америки і Канади. Були також з Африки і Філіппінських островів. У цьому році вибрано нову управу на роки 1974-1976, яку очолила пані Керолл Е. Міллер з Вест Вірджінії.

До цієї Міжнародної Федерації, яка нараховує біля 12 мільйонів членок, належать також деякі українські жіночі організації, а саме: Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) до відділу міжнародних організацій Федерації та Союз Українок Америки (СУА) і Український Золотий Хрест (УЗХ) як „асосіейт" організації. В цьому році на Конвенції в Мінеаполісі представницями цих організацій були пані: Стефанія Савчук (СФУЖО), Марія Квітковська (УЗХ) і Анастазія Волкер (СУА).

Участь української делеґації на цій міжнародній конвенції є дуже важною з різних причин. Українські жіночі організації дають про себе знати світові та можуть дотримувати кроку світовим організаціям у теперішньому часі. Одною з найважливіших цілей є те, що це дає нагоду українкам у їхніх виступах чи зустрічах з делеґатками, інформувати про українське питання у світі з точки зору гуманітарного і тим самим творити прихильну опінію для боротьби українського народу серед широкого кола світової організації. Не менш важним є те, що світові жіночі організації почують з уст українок про працю українського зорганізованого жіноцтва у різних ділянках громадського життя.

Цього року під час величавого міжнародного полуденку, на якому всі міжнародні делеґатки виступали в своїх народних строях, українки - делеґатки виступили в українських строях в кількості 15 осіб (місцеві організації УЗХ і СУА вислали „на допомогу" своїх членок), і були представлені поіменно. Крім того, на одній із сесій Конвенції представлено всіх представниць „асосіейт" організацій, між ними представниць УЗХ і СУА. Опісля відбувся полуденок для них, на якому нова президентка ближче познайомилася з представницями цих організацій і це дало також більшу можливість у вузькому колі себе взаємно запізнати.

Під час свого побуту в Міннеаполісі, українська делеґація мала зустріч з членками місцевих Відділів УЗХ, СУА та Православного Сестрицтва і мала нагоду відвідати надзвичайно цінний і цікавий Іміґраційний Архів при Міннесотському університеті, в супроводі д-ра Ол. Ґрановського, який був і є промотором українського відділу, та пані Галини Миронюк, бібліотекарки Архіву.

Уряд пропонує ліквідацію дискримінації проти жінок в шкільництві

Вашингтон.—Департамент здоров'я, освіти та суспільної опіки у вівторок, 18-го червня, оприлюднив свої пропозиції в справі ліквідації дискримінації проти жінок і дівчат в шкільництві. Запропоновані правила охоплювали б всі рівні шкільництва, від передшкілля до університетів і професійних шкіл. Нові правила пропонують рівноправність для чоловіків і жінок в таких ділянках: принимання до шкіл; стипендії та інші роди фінансової допомоги; „поліційні години" в гуртожитках; спортові зайняття; поради („кавнселінґ") та іспити. Департамент здоров'я, освіти та суспільної опіки також пропонує заборонити окремі кляси для хлопців і дівчат, з вийнятком тих, в яких проводиться статеве виховання („секс едюкейшен"). Щодо спорту, то цей Департамент пропонує, щоб жінки мали такі самі можливості змагатися, як чоловіки. Це не означає, що всі спортові дружини мусять включати також дівчат, але школи були б змушені зорганізувати також дівочі дружини та трактувати їх нарівні з хлоп'ячими. Згідно з пропозиціями Департаменту здоров'я, освіти та суспільної опіки, приватні чотирирічні коледжі та приватні початкові і середні школи були б звільнені від вимоги приймати хлопців і дівчат, тобто далі могли б існувати окремі школи для хлопців і окремі школи для дівчат.

Оприлюднюючи свої пропозиції в справі ліквідації дискремінації проти жінок в шкільництві, цей Департамент повідомив, що зацікавлені цією справою особи можуть до 15-го жовтня ц. р. вносити свої власні завваги та пропозиції до Бюра для громадських прав, яке є частиною цього Департаменту. Речник Департаменту заявив, що нові пропозиції цього Департаменту мають на меті доповнити закон із 1972 року.

Китай перестерігає Захід перед аґентурною діяльністю СССР

Пекін. — Виступаючи на прийнятті, влаштованому в честь британського провідника опозиції Гіта в Пекіні, заступник прем'єр-міністра Китайської Народної Республіки Тен Гсіяо-пінґ не тільки засудив аґентурні праці німецького шпигуна Гійома, діяльність якого в Бонні довела до резиґнації канцлера Західньої Німеччини Віллі Брандта, але дуже гостро висловився про „подвійне обличчя" СССР. Тен Гсіяо-пінґ заявив, що остання шпигунська афера у Федеральній Республіці Німеччини відкриває правдиву ціль т. зв. політики співіснування, яку веде СССР. „Ці люди — сказав Гсіяо-пінґ — прилюдно говорять про приязнь, а таємно посилають шпигунів.. Віч-на-віч говорять про безпеку, а за плечима ведуть підривну діяльність... Вони співають мельодію про розброєння, а в дійсності постійно й інтенсивно озброюються. Їх стратегія лежить в тому, щоб на Сході проводити проти Китаю вдавану атаку, а насправді ж готуються щоб вдарити по Заходові".

Останнє завваження заступника прем'єр-міністра КНР розцінюють пресові коментатори і політики Заходу, як нав'язування до перестороги Чу Ен-лая і других високих функціонарів в минулому, які висловлювали думку, що Захід повинен стати суцільною господарською і мілітарною силою, який у випадку загрози міг би відбити кожний наступ з боку СССР.

У зв'язку з цією заявою Пекіну, „посипались" знову неперебірчиві атаки на „маоїстів" держав т. зв. „соціялістичного бльоку". Нав'язуючи до заяви Тен Гсіяо-пінґа, комуністичний орган Східньої Німеччини „Ноєс Дойчлянд" закинув Пекінові, що він підтримує „реакційні та реваншистські сили".

Ізраїльські літаки поновно атакували партизанські арабські осередки у Ливані

Тель Авів. — Ізраїльське військове командування повідомило, що воєнне ізраїльське летунство двічі атакувало 18 червня бази арабських палестинських партизан у Ливані. Ізраїльські летунські рейди були подумані як відплатна акція за напад палестинських терористів на Кібуц в Шамір недалеко ливанського кордону, де 13-го червня загинули три ізраїльтянки. Затримка з відплатною акцією була спричинена перебуванням на Близькому Сході президента Ніксона.

Ливанські урядові чинники з Бейруту підтвердили ізраїльське повідомлення про летунський рейд на територію Ливану, і н ф ормуючи про втрати в людях і майні. Згідно з бейрутським повідомленням, в нападі брало участь 36 ізраїльських літаків типу „Фантом" та „Міраж". У зв'язку з ізраїльським летунським рейдом на Ливан міністер закордонних справ Єгипту Ісмаїл Фагмі заявив, що „Єгипет не буде стояти зі заложеними руками в той час, коли має місце нова агресія Ізраїля проти Ливану", заповідаючи арабську протиакцію. Знову ж ізраїльський представник в ОН склав формальну заяву, інформуючи ОН, що Ізраїль є рішений стосувати всі заходи, конечні для самооборони перед арабськими терористами.

УНІГУ вшанував Михайла Бажанського

Кембрідж (Б. Т.) — В п'ятницю, 7-го червня ц. р., в конференційній залі Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету відбувся гостинний прийом в честь визначного мецената — ред. Михайла Бажанського. Понад 30 гостей привітали: від дирекції Інституту — проф. О. Пріцак, від Головної Екзекутиви ФКУ — панна Христя Балко. Слово признання і подяки для М. Бажанського виголосив Люїз Е. Мартін, головний бібліотекар Гарвардського університету а Едвард Кусинець — бібліотекар УНІГУ насвітлив вчинок ред. Бажанського на тлі історії українського бібліофілства. В часі питань і запитів М. Бажанський, відповідаючи на запити, продискутував з учасниками ролю україніки, в тому і його пребагатої збірки в дальшому розвитку Гарвардського Центру Українських Студій.

Серед гостей були також: Чарлс Р. Ґредлер — бібліограф і голова славістики в бібліотеках Гарварду, Ярина Турко — бібліотекарка української колекції у Вайднер бібліотеці, кілька голів поодиноких бібліотек того ж університету.

По закінчені програми прийому, гості оглянули виставку, влаштовану в приміщенні бібліотеки УНІГУ, — 25 цінних книг і документів із збірки М. Бажанського: рідкісні публікації друковані, починаючи з другої половини XVIII століття, автографи С. Смаль - Стоцького, академіка С. Єфремова і ін.

Ред. М. Бажанський на тлі своєї колекції в Гарварді.

У виставку включено також запроєктиваний графіком Іваном Кісваном екслібріс, який буде на всіх книжках із колекції М. Бажанського. Кілька недавно зроблених знімок дали образ великого старання, що ним була транспортація більше як 12-ти тисяч книжок, періодиків, і архівів ред. М. Бажанського з Детройту до Кембріджу.

ВСЕНАЦІОНАЛЬНА МАНІФЕСТАЦІЯ У ВАШИНГТОНІ

Діловий комітет для підготовки маніфестації у Вашингтоні подає до відома наступні інформації щодо Всенаціональної Маніфестації в суботу 22 червня.

1. Маніфестація починається о годині 1-ій по полудні на площі біля пам'ятника Тарасові Шевченкові, при 23-ій і „П" вулицях.

2. У маніфестації беруть участь ієрархи Українських Церков, в тому Митрополит Української Православної Церкви в ЗСА Владика Мстислав Скрипник та Митрополит Української Католицької Церкви в ЗСА Владика Амвросій Сеншшин, представники українських центральних організацій та установ, представники американського політичного світу.

3. На маніфестації виступлять: голова Ділового комітету інж. М. Семанишин, який відкриє формально маніфестацію, президент УККА проф. Л. Добрянський, заступник президента НТШ в ЗСА проф. П. Стерчо, голова Політичної Ради УККА проф. І. Вовчук, політичний діяч Я. Гайвас, а від американського політичного світу сенатор П. В. Доменічі і репрезентант Ваб Губерга від Американської Федерації Праці особистий представник президента Джорджа Міні. Від імені президії Секретаріяту СКВУ привітання присутнім передасть генеральний секретар СКВУ Юрій Шимко. Світову Антикомуністичну Лігу репрезентуватиме її представник Лі Едвардс, а управу міста Вашингтону посадник міста Волтер Вашингтон. Мистецькі точки виконають хор „Прометей" з Філядельфії та Інна Колос з Вашингтону.

4. В часі маніфестації буде поновлене приречення вірности ідеям і заповітові Тараса Шевченка, що його переведе митрополит УПЦ в ЗСА Владика Мстислав.

5. На площі перед пам'ятником будуть зарезервовані місця для почесних гостей, в тому представників центральних організацій, американського політичного світу і голов відділів УККА або їхніх представників.

6. Безпосередньо після закінчення першої частини маніфестації на площі біля пам'ятника Т. Шевченка буде сформований похід, який піде вулицями міста і пройде попри совєтську амбасаду, звідки зорганізовано повернеться на площу біля пам'ятника Т. Шевченка, де формально закінчиться маніфестація відповідною церемонією. У зв'язку з цим нагадуємо, що всі учасники маніфестації повинні стисло додержуватися вказівок порядкової служби, щоб можна було маніфестацію закінчити о год. 5-ій по полудні. У поході учасники йтимуть у рядах по шість осіб, уставляючися після місцевостей. На чолі походу будуть прапори, за якими йтимуть почесні гості та члени молодечих організацій в одностроях з оркестрою СУМА з Чикаґо. З уваги на існуючу в місті заборону демонструвати біля чужоземних амбасад з прапорами і транспарантами, похід 16-ою вулицею проходитиме без прапорів і транспарантів. Група прапороносців пройде окремо паралельною 17 вул. і з'єднається знову з головним походом на стику вулиць „К" і 16-ої.

6. В часі демонстраційного походу спеціяльна делеґація передасть меморандум, адресований президентові Р. Ніксонові, який небавом виїздить до СССР, на тему наших вимог і побажань щодо факту порушування прав людини в Україні і арештованих українських діячів.

7. Заходами Відділу Союзу Українок Америки ч. 78 у Вашингтоні для учасників маніфестації буде приготована перекуска. Чистий прибуток з буфету управа відділу СУА призначила на Фонд оборони прав українського народу.

8. Для всіх цих, які плянують переночувати у Вашингтоні, є зарезервовані готелі. Просимо зголошуватися в цій справі до канцелярії УККА (212) 924-5617.

9. Кожний з учасників повинен мати пропам'ятний жетон. Дохід з продажу пропам'ятних жетонів призначений на Фонд оборони прав українського народу.

10. Біля площі, де відбуватиметься маніфестація, буде зорганізований інформаційний осередок, де всі заінтересовані матимуть змогу дістати потрібні інформації.

11. Виїзд з Вашингтону передбачений на год. 5:30 по полудні. Всім тим, які їдуть автобусами, пригадуємо, що для паркування автобусів є зарезервовані спеціяльні місця.

18 червня 1974 р. ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ

У 100-річчя Марка Черемчини вшанували... Леніна

Івано Франківськ. — Як повідомили т. зв. республіканські часописи УССР на Івано - Франківщині відзначили 100-ту річницю з дня народження видатного українського письменника Марка Черемшини. Як пише „Молодь України" з 11-го червня ц. р. „на торжерства прибули члени Республіканського ювілейного комітету, гості із столиці нашої Батьківщини — Москви, з Білорусії, Молдавії, Азербайджану та інших братніх республік".

Заки почались відзначування Марка Черемшини (Івана Семанюка) „гості" відвідали місто Снятин, де Марко Черемшина тривалий час працював, як тоді говорили, „мужицьким адвокатом", і вперше чергу віддали пошану і зложили квіти під пам'ятником В. Леніна, який побудовано у середині Снятина. Того ж дня, як повідомляє газета, біля літературно-меморіяльного музею Марка Черемшини відбулось урочисте відкриття пам'ятника письменникові.

На скликаному з цієї нагоди мітінгу виступали перший секретар Чернівецького обкому партії В. Г. Дикусаров, голова облвиконкому В. П. Линчинський та інші. Очевидно в промовах наголошувалось причетність Марка Черемшини до кляси робітників, його замилування до братньої російської літератури і вказувалось на його дружбу з „поступовими людьми того часу".

ПАМ'ЯТАЙМО: 22-ГО ЧЕРВНЯ ВЕЛИКА ВСЕУКРАЇНСЬКА МАНІФЕСТАЦІЯ У ВАШИНГТОНІ!

ЄВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Оправданий страх

Почалось літо, а з ним сезон туризму. Не дивно, що тисячі людей, головно в західніх країнах, пересуваються при допомозі різних засобів льокомоції з місця на місце, шукаючи пригод чи вигідного місця відпочинку в різних частинах країни, чи поза нею. Ніхто в Америці чи іншому західньому суепільстві цим не здивований.

Одинокою країною в світі, що боїться туристів, хоча й любить їхні гроші, є Совєтський Союз і країни сателітів. Як доносять пресові кореспонденти, одною з тем на нарадах в Женеві на т. зв. конференції для европейської безпеки була: „Свобідна виміна людей та ідей", що її висунули представники західніх держав. На превелике здивування багатьох західніх журналістів, а навіть західніх комуністичних провідників, цей проєкт категорично відкинули представники Совєтського Союзу і його сателітів. Вони хоча твердять, що комуністичні ідеї найкращі і дуже сприємливі для „прогресивних людей на Заході, заявили, що такі пляни виміни людей і ідей видумали західні імперіялісти для того, щоб при їх допомозі поширювати в комуністичних країнах ворожу до Совєтського Союзу західню пропаґанду. Після такої заяви представників комуністичного бльоку, цю точку „знято з порядку нарад.

Користаючи з цієї нагоди, західні кореспонденти широко коментують тему „туризму". Вони твердять, що в кінці травня урядові чинники комуністичних країн на чолі з СССР, а також представники Куби і Монголії, відбули в Братиславі кількаденну конференцію у справах туризму, на якій, побіч справ „туризму", багато уваги присвячено „ідеологічній небезпеці", що її „пересаджують на терени комуністичного світу" туристи.

Темі туристики була присвячена також недавно видана в Москві книжка п. з. „Таємний фронт — субверсійна діяльність імперіялізму в Совєтському Союзі". Автори книжки твердять, що „західня туристика в СССР це леґальне збирання шпигунських матеріялів".

Очевидно, що годі було б очікувати від совєтських верховодів іншого поступування. Імперія, система якої побудована на терорі, переслідуваннях і брехні, не здібна і не може дозволити собі на „обмін людьми й ідеями", бо такий обмін напевно приспішив би неминучий кінець рабовласницької імперії.

Брежнєв і співіснування

На закінчення „передвиборчої кампанії" в СССР з промовою у Москві виступив Л. Брежнєв. Як можна було надіятися, його промова далеко вийшла за межі звичайного виборчого виступу перед виборцями, а мала характер програмової декларації від імени ЦК КПСС на теми совєтської внутрішньої і зовнішньої політики. На окрему увагу заслуговують ствердження Брежнєва щодо американсько - совєтських взаємин і політики співіснування між різними соціяльними системами, тим більше, що при цьому Брежнєв нав'язував до недалекого приїзду до Москви президента Ніксона та чергової американсько - совєтської вершинної конференції в Москві.

В оцінці Брежнєва, поїздка президента Ніксона до СССР сприятиме політиці міжнародного відпруження у такій же самій мірі, як попередні вершинні конференції. Але, говорячи про мирне співіснування і про обмеження збросння, тобто про відпруження політичне і воєнне, Брежнєв звернув увагу і наголосив питання розбудови „матеріяльної основи тривалого миру". Іншими словами, він підкреслив, що Совєтський Союз заінтересований перш усього в тому, щоб дістати для себе всяку потрібну фінансово-технічну допомогу зі зовні.

За словами Брежнєва, „важливий чинник закріплення позитивних політичних перемін на міжнародній арені і створення матеріяльної основи тривалого миру — це всебічний розвиток господарських і науково - технічних зв'язків. Він відповідає інтересам всіх держав". Матеріяльна допомога для СССР мусить, однак, бути без ніяких передумов. Цьому Брежнєв дав незвичайно виразний вислів, заявляючи, що ніхто на Заході не може навіть надіятися, щоб „в обмін на такі зв'язки виторгувати в нас політичні й ідеологічні поступки". Щоб не було у нікого ніякого сумніву, Брежнєв виразно сказав: „це пусті намагання", мовляв, „ми — за за це, щоб кожна держава на рівноправних і вигідних для себе умовах, які виключають всяке нарушування суверенности і втручання у внутрішні спрови, могла брати участь у міжнародному розподілі праці".

Заява Брежнєва, що всякі заходи західніх держав добитися погодження СССР на ідею „вільного обміну ідеями і людьми", — „це пусті намагання" — повинні мати на увазі західні політичні діячі, а зокрема ці з них, які так багато сподіваються від співпраці між СССР і Заходом.

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА В ЧИСЛАХ

„Папський Річник" за 1974 р. подав такі дані про Українську Католицьку Церкву поза українськими землями. До УКЦеркви належало в часі переведеного обчислення майже півтора мільйона вірних. Ця Церква діяла на слідуючих теренах: в Канаді (чотири епархії — Вінніпеґ, Едмонтон, Торонто, Саскатун. Найбільша з них вінніпезька має 60.000 вірних, 41 парафій і 46 священиків; едмонтонська: 52.000 вірних 147 парафій і 44 священики; торонтонтська: 55.000 вірних, 68 парафій і 73 священики.

В ЗСА є три українські католицькі епархії: Філядельфія, Стемфорд і Чикаґо. У філядельфійській епархії є 167.000 вірних, 106 парафій і 119 священиків; стемфордській: 88.000 вірних, 59 парафій і 162 священики; чикаґівській: 30.000 вірних, 34 парафії і 38 священиків.

У Південній Америці є дві епархії: Куритибі і Арґентині. В куритибській епархії нараховано 128.000 вірних, 179 парафій і тільки 9 священиків; в арґентинській: 110.000 вірних, 12 парафій і 4 священики.

Австралійська епархія має 23.000 вірних, 7 парафій і 10 священиків. В Европі знаходяться такі епархії: Пряшів, Крижівці, Велика Британія, Німеччина, Франція і Австрія. Пряшівська епархія має 315.000 вірних, 217 парафій і 217 священиків; крижовецька: 51.000 вірних, 53 парафії і 55 священиків; великобританська: 25.000 вірних, 15 парафій і 15 священиків; німецька: 32.000 вірних, 20 парафій і 25 священиків; французька: 17.000 вірних, 7 парафій і 13 священиків; австрійська: 4.000 вірних, 7 парафій і 3 священики.

„Папський Річник" віднотовує, що на всіх згаданих теренах є ще 541 монахів, 1.034 монахинь і 108 студентів богословії.

В річнику згадується також окремо про епархії так званих закарпатських русинів, які мають три свої окремі греко - католицькі епархії — Мунгал, Парма і Пассейк. Мунгальська епархія нараховує 150.000 вірних, 79 парафій і 77 священиків; пармська: 28.000 вірних, 47 парафій і 50 священиків і пассейська: майже 100.000 вірних, 83 парафії і 79 священиків.

Провінційна Рада КУК в Торонті одержала федеральну субсидію

Торонто (КУК ПРО) — Федеральний уряд дав субвенцію в сумі $7,656 Провінційній Раді Онтарійського Комітету Українців Канади (КУК ПРО) для зайняття чотирьох студентів на час літніх вакацій.

Голова Провінційної Ради, адв. Богдан Онищук, повідомив Екзекутиву КУК ПРО на нараді 25-го травня ц. р. в Торонті, що зайняті студенти будуть допомагати виконувати намічений плян праці КУК ПРО. Праця зайнятих студентів поділена на чотири ділянки, які стосуються української громади в Онтаріо, а саме: українське шкільництво, розвиток української культури в Онтаріо, зовнішні зв'язки з урядом, СіБіСі та Федеральними виборами, та пресові і видавничі зв'язки. КУК ПРО, одна з кількох українських організацій, які одержали субвенції для затруднення студентів, це: СУМ, СУСК, СУМК і інші.

Під час нарад Екзекутиви, на яких були присутні представники відділів КУК з різних місцевостей в Онтаріо, вирішено вислати листа до всіх кандидатів у федеральних виборах з запитом про їх становище щодо справ важливих для української громади в Онтаріо. Зокрема в листі запитується, чи кандидат підтримує політику багатокультурности та поширення радіомовлення і телебачення на мережі СіБіСі мовами іншими як англійська та французька, а зокрема українською мовою. Резюме відповідей кандидатів буде розіслане до української преси, щоби в цей спосіб допомогти українським виборцям вирішити котрі кандидати найкраще відзеркалюють наші потреби в цих справах.

Екзекутива представила на зборах проєкт „Ради Культури Українців Онтаріо", в якому пропонується творення такої Ради при КУК - Онтаріо із завданням „допомагати в збереженні і розвиткові української культури через матеріяльну та іншу допомогу особам чи установам, які своєю творчою працею причиняються до розвитку української культури в Онтаріо". Фінансовою базою Ради могли б бути річні внески її членів, тобто осіб меценатів, котрі погодилися б вплатити неменше один процент свого річного прибутку на фінансування діяльности Ради. Збори прийняли в засаді потребу створення такої Ради.

КУК ПРО затіснила свою співпрацю із українською Суспільною Службою (ССУК) рішенням, що голова Зенон Дуда увійде до Екзекутиви КУК ПРО, як голова Комісії Суспільної Служби, і що ССУК діятиме як референтура суспільних справ при КУК ПРО.

Проф. Юрій Даревич звітував, що Комісія у справі статуту КУК, покликана зборами складових організацій і відділів КУК в Онтаріо, закінчила свою працю і виготовила проєкт змін. Комісія пропонує виборність членів Екзекутиви Президії КУК, за винятком заступників від головних складових організацій КУК. Цей проєкт буде предложений черговим зборам членських організацій та відділів КУК до узгіднення і відтак висланий до Централі КУК у Вінніпезі.

Д-р Тарас К. Церкевич

КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВОСУДДЯ Й ПСИХІЧНЕ ЗДОРОВ'Я

Від деякого часу, клінічну психологію й психіятрію, через їхнє досліджування і знання людської поведінки, силою факту втягнули в орбіту юридичної проблематики, зокрема в систему кримінального правосуддя. Психіятри й психологи часто мусять давати свідчення щодо здорового розуму і компетенції певного індивідума. Дуже часто широкі маси населення бувають приголомшені вісткою, що загальновідомий злочинець дістав вирок — „невинний із-за божевілля". З гістеричного страху перед злочином і насильством, населення розпочинає обвинувачувати в цьому випадку перечулених психологів і психіятрів, що вони дозволили злочинцеві уникнути кари. В дійсності, все не таке просте й звичайне, як це могло б комусь видаватися.

Спершу проаналізуймо злочинну поведінку людини зі законної точки зору. Згідно зі законом певна особа вважається за психічно хвору і через це невідповідальну за свої вчинки: а) якщо особа знаходилася у таких психічних умовинах, що він або вона не були свідомі своєї дії під час поповнення злочину, б) якщо кримінальний акт особи був внаслідок психічної хвороби або психічного недомагання. (Перше твердження зветься „правилом МекНотена" (McNaughten), а друге — знане „рішення Доргема" (Durham decision). Якщо оскаржений не бажає, щоб його судили, відмовляється від відповідальности за кримінальну поведінку, тоді він мусить виправдуватися своєю психічною хворобою (insanity plea) і законно судова влада мусить його признати за психічно хворого. Кладу натиск на слово законно, тому що правниче розуміння психічної хвороби різниться від психіятричного розуміння.

Якщо оскаржений оправдується психічною хворобою, тоді суд наказує перепровадити іспитування оскарженого, яке виконують психіятри, психологи (Комісія Психічного Здоров'я), або Комісія Неосудности (Lunacy Commission). Після цього суд питає іспитувача або іспитувальну групу відповісти на одне або більше таких питань: а) Чи ця особа (т. зв. оскаржений) терпить від певного роду психічного розладу? б) Чи психічний розлад так інтенсивний, що він може впливати на погіршення цієї особи до такого ступеня, що вона не розрізняє що добре, а що зле? в) Чи ця особа терпіла від психічного розладу в часі виконання злочину?

Психологи й психіятри, які іспитують оскаржену особу, стоять віч-на-віч перед великими двома проблемами. Перш усього, багато професіоналів психічного здоров'я самі між собою не погоджуються щодо окреслення „психічного розладу" людини. На одній екстремі стоять такі психіятри і клінічні психологи, які вірять, що „психічна хвороба це — міт", що всі люди повинні бути відповідальні за свою поведінку. З другого боку, інші практикуючі професіонали вірять, що психічний розлад це — чітка реальна суть і дійсність, і тому кожна особа, що терпить від психічного розладу, є хвора і не повинна відповідати за свою поведінку. І, нарешті, сам іспитувач не може ствердити, чи індивідуум був психічно хворий в часі поповнення злочину, коли іспитувач не був присутній тоді, як злочин був доконаний.

Якщо оскаржена особа виправдується психічною хворобою, то його доля може піти по одному з трьох шляхів: якщо суд вирішить, що оскаржений був психічно хворий в часі поповнення злочину, тоді він або вона можуть бути присуджені на перебування у кримінальному відділі шпиталю психічно хворих до того часу, аж його або її не вилікують і допровадять до нормального розуму та звільнять із шпиталю. Якщо суд визнає оскарженого психічно хворим під час судової розправи, але не в часі виконання злочину, тоді таку особу відсилається звичайно до шпиталю психічно хворих, виліковується і знову віддається під суд. Остаточно, оскарженого суд може признати винним і знову віддати до в'язниці, якщо він не є психічно хворий.

Широкі маси громадянства звичайно заспокоюються, почувши, що горезвісного злочинця замкнено у в'язницю. Люди почуваються більше безпечні, коли знають, що злочинець, психічно хворий чи не хворий, сидить у в'язниці, але не в шпиталі для психічно хворих. Але чи суспільство має право так думати? Коли людину відсилається до в'язниці, то його вирок, звичайно, буває в певних межах — десять років, двадцять років, або досмертна в'язниця. Людина, що йде до в'язниці, знає, що вона буде вільна після відбуття своєї кари. Під час перебування у в'язниці, якщо вона здобуде опінію „доброго" в'язня, т. зн. добре працює, послушна, вартовим виконує всі обов'язки, приймає всіляку працю без заперечень — її можуть звільнити на слово чести ще перед закінченням свого вироку. На жаль, в'язниця функцією якої повинно бути не карання, але реґабілітація, витворює рецидивістів, що мають більше кримінальної спритности тоді, коли вони зали-

(Закінчення на стор. 4-ій)

„Росія і Казань" — модель розвитку імперської ідеології

Гаага. — Місцеве видавництво „Мутон" опублікувало книжку Ярослава Пеленського „Росія і Казань, завоювання і імперська ідеологія 1438 - 1560-і рр." Книга складається з чотирьох частин з додатком карт та ілюстрацій, хронологічних списків пануючих Київської Руси, Суздальсько- Владимірського князівства, Московщини до часу вимертя династії Руриковичів, Казанського ханату і московських митрополитів. У заключних висновках автор пише, що „головною метою цієї студії було опрацювати модель розвитку ідеології, встановляючи зв'язок між політикою завоювання і структурою ідеологічних претенсій та виправдань, сформульованих московською Росією у пов'язанні з перетворенням переважно національної централізованої держави у багатонаціональну імперію, явище майже цілком оставлене без уваги в історичній науці". Проф. Я. Пеленський покористувався прикладом завоювання Казанського ханату в 1552 році, маючи на увазі той факт, що, як каже він, це завоювання „є першою більшою експансією Росії поза етнографічні території великоросійської національности. Воно служило як вихідний пункт для російської східньої політики у періоді московському, а відтак імперському. Завойовуючи Казань, Москва набула відносно поступову країну з власними політичними інституціями, соціяльною системою, специфічними економічними умовами, ісламськими релігійними і культурними цінностями і багатоетнічним складом. Це завоювання сигналізувало переформування московської Росії з централізованої національної держави у багатонаціональну імперію, розвиток особливого значення для дальшого ходу російської історії". У першій частині автор дає огляд відносин між Московією та Казанським ханатом в роках 1438 - 1552. Друга частина містить огляд „московських леґальних претенсій до казанського ханату та історичних, династичних і національних виправдувань його завоювання". У третій частині автор розглядає „теорію болгаро - казанського континюїтету" як „проєкцію московських політичних ідей у тюркській та східньоевропейській історії", а в четвертій — „боротьбу між двома світами: православного християнізму та ісляму".

Книга проф. Я. Пеленського є оригінальним вкладом у досліди над явищем російського імперіялізму з дбайливим використанням джерельного матеріялу, включно з тогочасною дипломатичною кореспонденцією, хроніками, історично - релігійними розвідками, юридичними документами тощо.*

*) Jaroslaw Pelenski, Russia and Kazan; conquest and imperial ideology, 1438-1560s. The Hague, Mouton, 1974. 368 p.

(Продовження на стр. 4-ій.)

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

Проти безпідставних закидів

Прочитавши в „Свободі" з 8-го і 11-го ц. м. про закиди „коляборації з нацизмом", які спрямовує проти окремих українців і проти УПА ряд жидівських організацій, на чолі з Жидівським Світовим Конґресом, ми стурбовані фактом, що рівночасно нема повідомлення про негайні заходи з боку УККА і СКВУ, щоб зареагувати і заперечити ці фальшиві обвинувачення в бік УПА. Рівнож нас дивує, що „Свобода" у своїй редакційній статті 11-го ц. м. не закликає до позитивної акції, а тільки висловлює жаль з приводу цього.

Це іронічно, що в той час, коли визначні жидівські дисиденти, колишні в'язні совєтських концтаборів і тюрем, яким вдалося виїхати до Ізраїля, висловлюються дуже прихильно про українських патріотів, переслідуваних в СССР, то тут на Заході починається анти - українська акція. І це саме тоді, коли були вигляди на ліпшу співпрацю між українцями і жидами. Погоджуємося з редакційною статтею, що ця акція є спровокована і керована з-за куліс Москвою, так як і за царизму, щоб наставляти жидівський народ проти українського народу. Проте, ми не смімо дозволити, щоб повторювалася історія і щоб відроджувалася підло під'юджувана Москвою ненависть.

Тому закликаємо, щоб УККА і СКВУ негайно скликали ряд прес - конференцій - панелів, на яких українські історики відповіли б на всі невірні закиди представникам тих жидівських організацій, які виступили проти УПА, нав'язуючи їй співпрацю з нацизмом. На публічні конференції обов'язково треба відкрито запросити всі організації, які роблять ці закиди, і представників американської преси. Також до кожної з них треба вислати хоч би матеріяли про дійсну ролю УПА. Необхідно в найкоротшому часі помістити в „Ню Йорк Таймсі", і у важливіших жидівських часописах в ЗСА і Канаді статтю на високому рівні, яка заперечувала б закиди і подала б правду про УПА, покликуючись на наукові джерела.

Думаємо, що журналістичний персонал „Свободи" міг би бути дуже помічним в цій акції. Не забуваймо, що мовчанка з нашого боку може бути заінтерпретована як почуття вини.

Д-р Олена і д-р Богдан Сацюки
Університет Флориди, Гейнзвил

М. Михалевич

ОЛЕГ ОЛЬЖИЧ

1

Олег Кандиба - Ольжич — небувале явище в історії української культури: поет не оспівував „дідів наших славу" й не намагався нагадувати нам „Славу України", засвідчену невмирущими чинами народу і його улюбленими героями.

Він з'явився серед своїх сучасників не леґендарним Бояном сивої давнини, а прапороносцем і сурмачем на барикадах нашої Національної Революції, — активним воїном підпілля ОУН, і рівночасно незнаним досі у нас — співцем чеснот української людини. Чеснот, часто призабутих, або привалених грузом підступної „вихови" школами ворожих Україні держав - окупантів, впливами чужинної філософії життя й етичних і естетичних смаків неукраїнського суспільства.

Олег Ольжич бачив свій український світ не очима покривдженого земляка, розбудженого вогнем революції; засланого і окраденого. Він бачить Україну там, де пульсує її серце, де зосереджені всі життєдайні і животворчі сили національного організму — нації. І з такого становища він суверенно стверджує, — здавалося б іґноруючи „непереможну" мілітарну і політичну силу чотирьох окупантів України:

А тут — на міста й хутори ми
Залізну накинули сіть.
Тут скрізь наше військо незриме
У хижих залогах стоїть.

Хоча, правда, — Ольжич бачить не тільки „Трьох літер багряну рекляму" — він твердо стоїть на реальному ґрунті суворої і невдячної дійсности, в умовах якої Україна підіймала свій прапор Національної Революції і Визвольних Змагань із власного почину, а не дарованої нам історичним „випадком", примхою Долі.

Він найкраще усвідомлював, що найгіршим чинником, що зупиняє історичний рух у майбутнє — це інертність людських мас, прив'язаних до сірих буднів свого животіння: до ними ж творених лаштунків життя, пристосованих і припасованих до ворогом окупованої „сцени".

І бачили очі дитячі твої,
Широкі і схожі на рану,
Як люди, що знали визвольні бої,
Улесливо кланялись пану.

І слухали уші, коли вчителі
Учили, нечесно - лукаві,
Лучити гонори своєї землі
І службу ворожій державі.

О, ні, не ступати по правих путях
Борцям дзвінкої засади, —
Сприймати життя і творити життя
З кубельця своєї посади!

Ольжич не перший бичує своїх сучасників і їхніх батьків, які прищеплювали своєму народові свої ідеали, звичаї і обряди. Був нещадним до „синів сердешньої Вкраїни" і Шевченко:

Чого ж ви чванитеся, ви!
Сини сердешньої Вкраїни!
Що добре ходите в ярмі,
Ще краще, як діди ходили?...

Теж І. Франко протиставляв „сірій масі обивателів" і кріпаків — Мойсея:

Лиш один з-поміж цієї юрби
У шатрі не дрімає,
І на крилах думок і журби
Поза гори літає...

Та тепер його голос зомлів
І погасло віддхніння,
І не слухає вже його слів
Молоде покоління.

Ті слова про обіцяний Край
Для їх слуху це казка;
М'ясо стад їх і масло і сир,
Це найвищая ласка...

Та коли загрозив їм пророк...
Новим гнівом Єгови,
То йому заказав Авірон
Богохульні промови...

Голосистий Датан перепер
Ось таку ухвалу:

„Хто до бунту посміє народ
Накликати, до зміни,
І манити за гори, настріть
Кінцевої руїни, —
Той на пострах безумцям усім
Між оцим поколінням
Хай обпльований буде всіма
І побитий камінням".

Та мабуть найгеніяльнішим у Ольжича — його глибоке розуміння величі завдань, що їх взяла на себе Україна — вирушаючи в бій за свою духову і фізичну суверенність, за відновлення у своїй хаті своєї правди і волі. Шляхом зруйнування московської імперії і нового перекрою мапи світу, на нових, справедливих засадах!

Він знав, що державу не можна будувати в майбутньому. Він проголосив тезу ОУН — „Державу будується нині!" Будується щодня, щохвилини всюди там, — де б'ється свідоме і активне серце української людини.

Він закликав:

Ні кроку зі шляху, ні думки назад,
Ні хвилі даремно на місці!

При чому — завжди пам'ятаючи „Заповіт" Шевченка про свою хату і свою Правду, бо немає вселюдської хати, а тому й не може бути вселюдської правди для життя у своїй хаті і для співжиття „сусідів". Тому він вимагав:

Дорогу назви свою, ця — або ця,
Горіння — чи збирання крихот.

Бож не йдеться про творення ще однієї „секти", ще одного „ордену" чи „партії". Йдеться про мобілізацію зусиль найактивніших творчих і відданих Справі друзі, які знають, що тягар визвольної боротьби двигатимуть не засліплені матеріяльними „вигодами" буднів! Адже за часів Ольжича — Україну розшматовано між окупантами: Росією, Польщею, Чехо - Словаччиною і Румунією...

Чи їм чотирьох ворогів поборотъ,
Народ в революцію зрушить!?

Бож — як то завжди буває у межичасі між війнами і революціями — люди воліють „відпочивати" й намагаються скористати з нагоди поласувати, як старожили в цій країні казали, — своїми „гавзами і карами"...

(Продовження буде)

В неділю, 23-го червня 1974 року
25-РІЧНИЙ ЮВІЛЕЙ МУЗИЧНОЇ СТУДІЇ
ПРОФ. ЗОЇ МАРКОВИЧ
КОНЦЕРТ - ЗУСТРІЧ
УЧНІВ-СТУДЕНТІВ
ЯКІ НАВЧАЛИСЯ І ЩО ВЧАТЬСЯ ТЕПЕР.
В залі
Українського Горожанського Клюбу
при 847 Н. Френклін вул. у Філядельфії, Па.

В програмі: Бах, Бетговен, Шуман, Шуберт, Моцарт, Ґріґ, Чайковський, Рахманінов, Шопен, Ліст, Лисенко, Леонтович, Кабалевський, Косенко, Веркович, Безкоровайний, Штогаренко, Фоменко, Ревуцький.
Участь беруть: Ліза Стасюк, Богдан Бачара, Діана Ткач, Роман Бачара, Наталія Дмитришин, Роман Ткач, Христина Комановська, Ліда Німилович, Алла Корсун, Роман Лушань, Аліце Стайнітц, Соня Дробот, Віра Пришляк, Ірена Стайнітц, Андрій Іваськів, Галина Небесна, Ольга Василів, Рената Ярмович, Ніна Пацовська, Світляна Квітка, Христина Квітка, Маріянна Пришляк, Леся Крих, Марта Німилович, Олександер Граур, Люба Пришляк, Рома Касіян, Таня Німилович, Патриція Леонара, Ліза Корсун, Олег Кондрат, Еріка Райбріч, Тамара Пекришин, Марія Мадай, Лаура Райбріч, Портія Райбріч, Луїза Граур, Зоя Граур-Корсун.
По Концерті буде ЧАЙОК з СОЛОДКИМ.
Початок точно о год. 4:30 по пол.
ВСТУП ВІЛЬНИЙ.

Палата проголосувала більші повновласті для Конґресу щодо бюджету

Вашингтон. — У вівторок, 18-го червня, Палата Репрезентантів проголосувала компромісовий законопроєкт, який надає Конґресові більші повновласті відносно державного бюджету. На початку місяця спільна комісія обох Палат полагодила розбіжності між дещо відмінними версіями Палати Репрезентантів і Сенату. Згідно з пропозиціями цього компромісового законопроєкту, який в минулий вівторок пройшов Палату 401 голосом проти 6-ох, кожного року Конґрес виготовляв би свою версію державного бюджету, а не тільки схвалював, відкидав, чи змінював пропозиції Білого Дому. Законопроєкт також пропонує обмежити право Президента ЗСА „заморожувати" фонди, схвалені Конґресом. В минулому часто траплялося, що Конґрес схвалив суму грошей на дану ціль, але Президент мав право цієї суми не видавати, що доводило до частих конфронтацій між Білим Домом і законодавцями. Палата Репрезентантів також проголосувала, щоб від 1976-го року фіскальний рік починався 1-го жовтня, а не 1-го липня, як це було досі. Законопроєкт також передбачає створення нових комісій в обох Палатах Конґресу, які занималися б бюджетовими справами, та створення спільного бюджетового бюра, яке координувало б діяльність цих комісій. Тепер цей законопроєкт піде до Сенату. Сподіваються, що Сенат схвалить цю компромісову версію ще цього тижня та що президент Ніксон підпише цей законопроєкт. Законодавці вважають, що цей закон приверне Конґресові контролю над бюджетовими справами країни, яка, на їхню думку, була надана Конґресові Конституцією ЗСА, але впродовж останніх 50 років ступнево перейшла в руки Білого Дому.

ПРОМОВА БРЕЖНЄВА НА ГРАМОФОННИХ ПЛАТІВКАХ

Москва. — „Правда" з 14 червня інформує, що фірма „Мелодія" випустила в світ комплет платівок з записом промови генерального секретаря ЦК КПСС товариша Л. І. Брежнєва, виголошеної 23 квітня 1974 року в Москві... Промова записана Всесоюзною студією грамзапису на двох довгограючих платівках. Як відомо, промови Брежнєва друкуються мовами всіх народів СССР великими тиражами. Досі опубліковано чотири томи тих промов.

Держави-продуценти підвищили оплату нафтовим компаніям

Кіто, Еквадор. — Більшість держав - продуцентів нафти, які тепер відбувають наради в столиці Еквадору, рішили, що від тепер чужоземні нафтові компанії платимуть їхнім урядам вищу оплату. Ця підвишка виноситиме 2 відсотки. Таким чином американські нафтові компанії, які винаймають нафтові джерела, наприклад, в Ірані, муситимуть платити урядові цієї країни вищу оплату, ніж платили досі. Із 13-ох держав - продуцентів нафти тільки Савдівська Арабія наразі відмовилася підвищити цю оплату для чужоземних нафтових компаній. Коментатори твердять, що представник Савдівської Арабії на цих нарадах голосував проти цієї підвишки, бо його уряд тепер є в дуже важливій стадії переговорів з великою американською нафтовою компанією „Арамко", а проголошення підвишки в оплаті могло б пошкодити цим переговорам. Савдівська Арабія старається ступнево перебрати повну контролю над нафтовими джерелами „Арамко". Думають, що з огляду на 2-відсоткове збільшення в оплаті, яку від тепер платитимуть нафтові компанії державам-продуцентам, ці компанії напевно піднесуть ціни на свої нафтові продукти. Сподіваються, що ціна бочки нафтової ропи зросте на 11 центів.

Ракелсгавс підтримує Кіссінджера в справі інсталяції підслухових апаратів

Вашингтон. — Вілліям Ракелсгавс, колишній діючий директор Федерального Бюра Інвестиґації, в неділю, 16-го червня, заявив, що підтримує твердження державного секретаря Генрі Кіссінджера, що він, Кіссінджер, не був ініціятором інсталяції підслухових апаратів до телефонів 17-ох осіб, з того 13 високих урядовців і чотирьох кореспондентів. Виступаючи на телевізійній програмі, Ракелсґавс сказав, що він не має жадних доказів, що Кіссінджер говорить неправду, коли твердить, що його роля в цій справі обмежувалася до виконання директиви президента Ніксона передати для „Еф-Бі-Ай" імена тих осіб, які мали доступ до державних таємниць та могли бути джерелами, які передавали ці таємні назовні. Ракелсґавс базував своє твердження на тому, що минулого року досліджував цілу справу інсталяції цих підслухових апаратів і мав доступ до всіх звітів і документів „Еф-Бі-Ай".

Як відомо, 11-го червня Кіссінджер звернувся до Сенатської комісії для закордонних справ, щоб вона повновно переглянула справу інсталяції підслухових апаратів і якнайшвидше вияснила видвигнені проти нього частиною преси обвинувачення, погрожуючи резиґнацією, якщо це не буде вчинене.

Перуанський уряд закрив опозиційний журнал

Ліма, Перу. — Військовий уряд Перу, під проводом президента Хуана Веляска Альварада, закрив популярний опозиційний журнал „Каретас" і наказав депортувати Енріка Зелері Гівсона, одного із співвидавців цього журналу. В офіційному повідомленні уряд цієї південноамериканської країни заявив, що журнал закрито „у відповідь на безперервні та злонамірені атаки цього журналу проти перуанської революції". Правий військовий уряд твердить, що видавці та редактори журналу „Каретас" зайняли „зрадницьке становище" відносно уряду та ширили неправду та сумніви серед населення Перу.

ФУНДАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОЇ ВІЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК у США
З глибоким смутком повідомляємо,
що 17-го червня 1974 р., на 77-му році життя,
упокоїлася

ОЛЕКСАНДРА МИКОЛАЇВНА ЧАЛИШЕВА

дружина одного з основників Фундації Академії — Семена Андрійовича Чалишева.

ПОХОРОН відбудеться на Українському Православному Цвинтарі в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

•

С. А. Чалишеву і Родині Покійної, висловлюємо глибоке співчуття.

ФУНДАЦІЯ АКАДЕМІЇ

Світове Т-во Українських Католицьких Священиків ім. св. Андрея
запрошує Всечесних Отців Духовних Америки і Канади на
З'ЇЗД СВЯЩЕНИКІВ
в Гантері, Н. Й.
В ЧЕТВЕРТУ РІЧНИЦЮ
в днях 26-го і 27-го червня 1974 р.
Реєстрація — 2-га год. по пол.
Замовлення на нічліги прошу слати на адресу — п. Іван Кобзар, Hunter, N.Y.
ЗА УПРАВУ —
о. ВОЛОДИМИР АНДРУШКІВ

Головна Управа ОбВУА
доручає
ВІДДІЛАМ БАЛТІМОРЕ, ВАШИНГТОН, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, НЮАРК, НЮ ЙОРК —
взяти зорганізовану участь у
ВСЕНАЦІОНАЛЬНІЙ МАНІФЕСТАЦІЇ
у Вашингтоні, Д.К.
яка відбудеться
в суботу, 22-го червня 1974 року
- Поодинокі Побратими з дальших Відділів включаться до повищих Відділів.
- Участь ОбВУА у маніфестації буде під керівництвом ВП. ген. Петра Самутина і сотника д-ра Івана Козака.

У глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що 26-го травня 1974 року, внаслідок довгої та важкої недуги, у лікарні в Монастириськах, Україна, відійшов у Вічність наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, ДІДУНЬО, БРАТ, СТРИЙКО, ВУЙКО і ШВАГЕР

бл. п.
ВОЛОДИМИР ПАПІЖ

Народжений 28-го липня 1914 року в Старім Місті к. Підгаєць
Похоронений 28-го травня 1974 року, на цвинтарі у Слобідці Горішній к. Монастириськ.

Глибоким горем опечалені:
СТЕФАНІЯ — дружина
МИХАЙЛО — син з родиною
МАРУСЯ — дочка з родиною
ЕМІЛІЯ і ЯРОСЛАВА — посербиці з родинами
ІЛЬКО — брат з родиною в Україні
ГІЛЯРІЙ і ВАСИЛЬ — брати в ЗСА
Близька і дальша Родина

УСТ „Чорноморська Січ"
— влаштовує —
в днях 6-го і 7-го липня 1974 року на кортах оселі УНС Союзівки
ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ
ЗА ПЕРШІСТЬ СУАСТ-Схід
В ГРУПІ ЧОЛОВІКІВ, СЕНЬЙОРІВ, ЮНЬЙОРІВ і ЖІНОК
Початок змагань в суботу, 6 липня, год. 8 рано. Вписове $5.00 від особи. Приміщення проситься замовляти через Управу Союзівки.
UNA ESTATE SOYUZIVKA
Kerhonkson, N.Y. 12446 Tel.: (914) 626-5641

Українська Вільна Академія Наук у США
В П'ЯТНАДЦЯТИРІЧЧЯ З ДНЯ СМЕРТИ
св. п. проф.
МИХАЙЛА ОЛЕКСІЙОВИЧА ВЕТУХОВА
першого Президента УВАН у США
буде відслужена
ПАНАХИДА
в неділю, 23-го червня 1974 р. після Служби Божої
на могилі Покійного
на Українському Православному Цвинтарі
в С. БАВНД БРУКУ, Н. Дж.
УПРАВА АКАДЕМІЇ

З глибоким сумом повідомляю, що в понеділок, 17-го червня 1974 року, з Волі Всевишнього, після довгої і тяжкої недуги, відійшла у Вічність на 78-му році життя і 54-му році нашого подружжя, моя Найдорожча ДРУЖИНА

св. п.
ОЛЕКСАНДРА МИКОЛАЇВНА ЧАЛИШЕВА
з роду Макаренко

ПАРАСТАС в середу, 19-го червня ц. р. о 8-ій год. веч. в похоронному заведенні Мурашки, 5316-18 Risingsun Avenue, Philadelhia, Pa.

ЗАУПОКІЙНА ЛІТУРГІЯ відбудеться в четвер, 20-го червня 1974 р. о год. 9-ій ранку у Святопокровській Українській Православній Церкві, 12 St. і Oaklane Avenue, Philadelphia, Pa.

Після Служби Божої — ПОХОРОН відбудеться на Українському Цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж.

•

З волі Покійної, замість квітів, пожертви прошу складати на такі добродійні цілі: УВАН, Колеґія св. Андрія в Канаді, Старечий дім в Бавнд Бруку і Бібліотека ім. С. Петлюри в Парижі.

Засмучений чоловік СЕМЕН ЧАЛИШЕВ

ПОДЯКА

Почуваюся до милого обов'язку зложити щиру подяку в першу чергу Шановному Панові Докторові Володимирові Гукові за переведення успішної операції та за лікарську опіку під час моєї недуги. Також щиро дякую Достойним Паням М. Світій, І. Галапац, О. Подусовській, Панству Шевчик і Федак, 100-му Відділу Союзу Українок, Церковному Сестрицтву при парохії св. Марії в Картерет та іншим особам, яких я не в змозі вичислити, за численні телефонічні та письмені побажання скорого видужання, за відвідини в лікарні та за квіти і дарунки. Щиро дякую Всім. Нехай Всевишній винагородить Вас сторицею.

Р. ПРИНАДА

Замість квітів на свіжу могилу
св. п. Ярослава Конорудза
лікаря і громадського діяча, провідного члена Миранського Патріярхального Руху та диригента хорів у Чикаґо —
на Фонд „Церква в Потребі" 120.00 дол. зложили:
Д-ри О. ГУДЗЯК, М. ЛОҐАЗА, М. СЕМЧИШИН, Мґр. М. РУБИЧ і п. О. ЗАРИЧНИЙ.

•

Опечаленій Родині — дружнє співчуття.

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Громадянством, що в дні 10-го червня 1974 року відійшов у Вічність

РОМАН ВИШИНСЬКИЙ

бувший вояк Української Дивізії „Галичина", член СУВ в Англії, гарячий український патріот, народжений в 1924-му році в Радехові, Україна, один із нащадків славного роду Мишутів.

ПОХОРОНИ відбудуться в дні 21-го червня 1974 р. в Ковентрі, Англія.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
РОСТИСЛАВ і ІРИНА ЗЕЛЕНІ, вуйки
МАРІЯ ЗЕЛЕНА
АННА ЗЕЛЕНА, тети
Близька і дальша Родина в Канаді і Україні

<u>ВІЧНА СЛАВА БОРЦЯМ ЗА ДЕРЖАВНУ ВОЛЮ УКРАЇНИ!</u>

25. ЗУСТРІЧ УКРАЇНЦІВ ЗСА І КАНАДИ
— відбудеться —
6-7 липня 1974 р. на Оселі СУМА в Еленвіллі, Н. Й.
В 30-ту РІЧНИЦЮ УГВР ПРОСЛАВИМО ГЕРОЇЗМ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОК в КЕНҐІРІ!
В ПРОГРАМІ:

Субота, 6-го липня 1974 р.
Год. 5-та по пол. — Відкриття
1. „Вчора і нині в Україні". Цю тему насвітлять: проф. І. Вовчук, д-р К. Савчук, мгр В. Микула і А. Лозинський.
2. Дівочий Хор „Жайворонки" під керівництвом інж. Р. Степаняка
3. Танцювальний Ансамбль Осередку СУМА в Ню Йорку — „Верховинці" під керівництвом О. Гензи
4. Тріо „Троянди" під керівництвом М. Фесьо
5. Виступ М. Чолій — солістки Монтреальської опери
6. Володимир Тисовський — соліст-бас
7. Духова Оркестра СУМ — Монтреал

Год. 9-та веч. — ЗАБАВА — Грає оркестра „Червона Рута" — Сиракюзи

Неділя, 7-го липня 1974 р.
Год. 10-та — Богослуження
Год. 12-та дня — Політична частина:
Дефіляда
Привіт губер. Н. Й. стейту Мелколма Вілсона
Слово проф. І. Вовчука і мгр У. Целевич
Привіти: голова СОУВФ — д-р Р. Малащук, ЮКВУ, УККА, КУК
Год. 3-тя по пол. — Мистецька частина:
Монтаж з поезій О. Олеся і М. Матієва Мельника — виконує Юнацтво Осередку СУМА — Нюарк під керівництвом І. Коновів
Чоловічий Хор „Прометей" під кер. М. Длябоги
Дівочий Хор „Жайворонки" під керівництвом інж. Р. Степаняка
Танцювальний Ансамбль „Верховинці" під керівництвом О. Гензи
Духова Оркестра СУМ — Монтреал

ПРОСИМО ВСІХ НА 25-ту ЗУСТРІЧ.
КОМІТЕТ ЗУСТРІЧІ
ОРГАНІЗАЦІЙ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ ЗСА і КАНАДИ

Увага! Ню Йорк і околиця! Увага!
Старанням нашої Орденської Ради Ордена Залізного Хреста Армії УНР
— відбудеться —
у неділю, 23-го червня 1974 року
о 12-ій годині в полудне
на Українському Православному Цвинтарі СВ. АНДРІЯ в БАВНД БРУКУ, Н. Дж.
ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКІВ
на могилах пок. Лицарів Ордена Залізного Хреста:
св. п.
підполк. Григорія Маслівця
і хор. Теодора Грінченка

Замовлений автобус від'їде від Українського Народного Дому в Ню Йорку при 2-ій Авеню о 9-ій год. ранку. Квитки на автобус, в ціні по $4.00 від особи в обидві сторони будуть продаватися на місці біля автобуса.

Сердечно запрошуємо все Громадянство, а зокрема кол. Вояків усіх Формацій та Молодь до якнайчисленнішої участи в цій урочистості. Побратимів-Вояків прохаємо прибути в комбатантських шапках і при орденах. При цій нагоді можна буде відвідати і оглянути Бавнд Брук і околицю.

ОРДЕНСЬКА РАДА ОРДЕНА ЗАЛІЗНОГО ХРЕСТА АРМІЇ УНР

Ділимося сумною вісткою з нашими Друзями і Знайомими, що 7-го травня 1974 року, несподівано відійшов у Вічність

бл. п.
ЯРОСЛАВ КРИВОНІС

на 53-му році життя.

Залишив у смутку:
дружину — ЗЕНОВІЮ
сина — МИРОНА з дружиною ЛЕСЕЮ
доньку — МАРТУ
сина — МАРКА
і Маму в Україні та близьку і дальшу Родину

УСПІХИ НАШОЇ МОЛОДІ

Юрко Овечко прийнятий до „Калтек"

Юрко Овечко

Про незвичайні успіхи в навчанні Юрка Овечка, тепер 17-літнього ґрадуанта гайскулу в Ґрилі, Колорадо, вже повідомлялося в „Свободі" двічі. Але тепер, за останній рік навчання у середній школі, цей молодий українець здобув ще кілька нових успіхів місцевого, стейтового і навіть крайового засягу.

Після минулорічної нагороди за працю в ділянці сателітної телеметрії, Юрко цього року отримав срібну медаль за працю із ділянки вивчення швидкости світла від Джуніор Академії оф Сайенс стейтів Колорадо і Вайомінґ, а короткий зміст тієї праці видруковано в професійному журналі тієї Академії.

У контесті найкращих студентів з фізики і математики Північно - Східного Колорадо Юрко Овечко здобув дві золоті медалі, зайнявши перше місце з фізики і третє з математики.

Американська Хемічна Асоціяція (Відділ Денверу) на своєму річному бенкеті нагородила Юрка як найкращого студента з хемії в його школі.

Тим часом, посланий гайскулом ще минулого року до університету для науки вищої математики, Юрко одночасно зі закінченням гайскулу отримав 22 університетські кредити з математики (в тому числі й калькуляції), всі з оцінкою „А". А після двох фінальних екзаменів всекрайового засягу Юрко став фіналістом, тобто в числі найкращих (піввідсотка) з усіх майже 2-ох мільйонів учасників з усієї Америки. Як найкращому студентові з ділянки точних наук (фізика, математика, хемія) Бауш і Ломб нагородив Юрка медалею, а одночасно з тим (стипендією) у сумі 4.000 дол. річно з умовою, що Юрко піде до Рочестерського університету. І Юрко пішов би до того університету, коли б не здійснилася давня мрія Юрка. Тією мрією був „Калтек" - Каліфорнійський Інститут Технології престижевий науковий заклад в Америці, до якого річно приймають не більше двох сотень нових студентів з усієї країни. „Калтек" повідомив Юрка, що він є прийнятий до того учбового закладу із стипендією понад 3.500 дол. річно.

Так, прибувши до Америки малою дитиною, і пішовши до початкової школи майже без володіння англійською мовою, Юрко закінчив ту школу як найкращий випускник - хлопець, отримавши спеціяльне відзначення від посадника міста, а тепер завершив середню освіту з найбільшою кількістю нагород у його гайскулі, про що писалося також в місцевій англомовній пресі. Серед самих найкращих ґрадуантів Ґрилі Сентрал гайскул Юрко Овечко удостоївся найбільшої уваги директора школи, коли він презентував їх присутнім батькам, студентам і вчителям та гостям перед ґрадуацією.

Дай, Боже, молодому українцеві не менше успіхів і в високій школі!

Н. Н.

КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВОСУДДЯ Й ПСИХІЧНЕ ЗДОРОВ'Я

(Закінчення зі стор. 2-ої)

шають в'язницю, ніж тоді, коли їх до неї замикають. В протилежності до в'язниці пожилець к р и мінального відділу шпиталю психічно хворих має необмежений вирок — „аж до часу, поки він буде привернений до свого правдивого розуму". Це означає, що засуджена людина може перебувати у кримінальному відділі один день або й ціле життя. Вигляди на звільнення з кримінального відділу є багато менші від виглядів на звільнення з в'язниці. Палати перебування психічно хворих в'язнів у кримінальних шпиталях, протилежно до популярної опінії, дуже часто менше вигідні і більше деморалізуючі ніж в'язнична келія. Пожильці кримінальних відділів дуже часто нічого не роблять у своїх келіях, тільки цілими днями просиджують, позбавлені різних вигод, які має в'язниця, як: фізичні вправи, відвідування фільмів, читання книжок, користання з праці і т. д. Перепрацьовані психіятри і психологи не в стані подолати всю працю, зв'язану з лікуванням хворих. Остаточний вислід такого перебування в шпиталі є той, що ці люди стають ще „більше божевільними". Через це вигляди на звільнення людини з кримінального відділу шпиталю психічно хворих є дуже високі.Інколо,одну особу, з багатьох звільняється з такої інституції, але вона знову повертається до попереднього поступування, що кінчається масовим убивством або іншим жахливим злочином. Тоді публічна опінія знов оскаржує психіятрів, психологів, суддів, шпиталь і в'язницю за нарушування спокійного життя громади. В дійсності публіка не повинна нікого іншого ганити ані оскаржувати; як тільки свою власну байдужу поставу до справи психічного здоров'я країни.

На основі всього цього, люди повинні робити більший натиск на законодавчі уряди їхніх країн, щоб інституції психічного здоров'я змогли дістати більше фондів на виконування своєї праці і запобігання хвороби. Думаю, що шпиталі психічно хворих і в'язниці повинні бути виеліміновані. Пропоную, щоб основувати осередки, в яких була б можливість змінювати поведінку. Ці осередки повинні бути високо устатковані, забезпечені потрібними професіоналами, щоб вони могли розпочати лікування вже в перших днях, коли заввважать неґативну поведінку в школі чи в суді. Пропоную, щоб батьки і вчителі дістали відповідний вишкіл уже в шкільних роках їхнього життя у предметах батьківства та психічного здоров'я. Зреалізування цих ідей вимагатиме не тільки часу й грошей, але й зацікавлення людей.

„Росія і Казань"...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

СОВЄТСЬКИЙ ФЕДЕРАЛІЗМ І ЙОГО ОСОБЛИВОСТІ

Оттава. — Накладом Оттавського університету появилася книжка Теофіля Кіса, професора наук цього ж університету, на тему „Совєтський федералізм: його типологічні особливості". У цій своїй праці автор дає огляд федералістичних ідей у дореволюційній Росії, зупиняючися на декабристах, Миколі Костомарову та Михайлі Драгоманову, а також з'ясовує антифедералістичні позиції клясиків марксизму — Маркса, Енгельса та ленінське наставлення до федералістичних ідей. Розділи 3-6 присвячені генези форм совєтського федералізму та їхній консолідації з розглядом типологічних особливостей совєтського федералізму та розвитком тенденціям на сучасному етапі. В книзі узглядненні погляди на совєтський федералізм і СССР українських дисиденських авторів, зокрема з т.зв. групи юристів, в тому Л. Лукіяненка та І. Кандиби. Автор використав багату совєтську літературу, присвячену совєтському федералізмові. *

**) Theofil K. Kis, Le federalisme sovietique, ses particularites typologiques. Ottawa, Editions de l'Universite d'Ottawa, 1973. 191 p. (Collection des sciences sociales no. 2).

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ВАСИЛЬ ГЛИВА, член УНС Відд. 39 Т-ва Українська Січ в Сиракюзах, Н. Й., помер 20 квітня 1974 р. на 85 р. ж. Нар. на Лемківщині і став членом УНС в 1923 р. Полишив у смутку дружину Вікторію, синів, дочок, внуків, правнуків і родину. Похорон відбувся 23 квітня ц. р. на цвинтарі Серця Христового в Сиракюзах, Н. Й.
Вічна Йому Пам'ять!
Управа

АННА РОМАНЮК — членка УНС Відд. 39 Т-ва Українська Січ в Сиракюзах, Н. Й., померла 6 квітня 1974 р. на 83 р. ж. Нар. у Львові і стала членкою УНС в 1955 р. Полишила в смутку 3 доньки: Іванну, Степанію і Галину з родинами. Похорон відбувся 10 квітня 1974 р. на цвинтарі св. І. Хрестителя в Сиракюзах, Н. Й.
Вічна Їй Пам'ять!
Управа

ЛЕВ ФЕДАК, член УНСоюзу Відд. 281 Т-ва ім. Т. Шевченка в Байоні, Н. Дж., помер 30 травня 1974 р. на 55 р. ж. Нар. в м. Перемишлі і став членом УНС в 1963 р. Полишив у смутку дружину Анну, 3 синів: Богдана, Андрія, Йосифа та 4 внуків. Похорон відбувся, дня 3-го червня ц. р. на цвинтарі Голі Нейм в Джерзі Сіті, Н. Дж.
Вічна Йому Память!
М. Волошин, секр.

ОСТАП С. ВУЛЯК, член УНС Відд. 427 Т-ва ім. І. Франка в Ст. Кетеринс, Онт., Канада, помер 16 квітня 1974 р. на 70 р. ж. Нар. в Теребовлі, Україна і став членом УНС в 1961 р. Полишив у смутку кузенку Марію та родину. Похорон відбувся 18 квітня ц. р. на цвинтарі Вікторія Лави в Ст. Кетеринс, Онт., Канада.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ
за культурні імпрези (академії, посмертні згадки, розшуки, подяки) — $2.00

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ
за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.) — $3.00

ОГОЛОШЕННЯ ЧЕРЕЗ 8 ШПАЛЬТ (ціла сторінка) по — $3.00
за інч за кожного рода оголошення.

■

ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на одну шпальту — $6.75
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на дві шпальти — $8.50
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на три шпальти — 10.00

ОГОЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОЯВОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 12-ої ГОДИНИ ДНЯ.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які довгують за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, доки не будуть вирівняні попередні рахунки.

● РОЗШУК ●

Міна В. Монастерецька-Ванська
пошукує свого стрийка
ВАСИЛЯ МОНАСТЕРЕЦЬКОГО
з Солотвини, воєв. Станиславів, теперішня обл. Івано-Франківська, Галичина. Хто знав би про нього, або він сам, прошу телефонувати —
(814) 453-5973 або писати:
M. V. Wanska
903 German Street
Erie, Pa. 16503

ТАРЗАН, Ч. 7136. Браконьєри

Ходіть за мною! Швидко! Сховаймось в темну частину печери! | Ха, ха, ха! Нічого не рушено відколи ми були тут востаннє, Джад! | Ти жартуєш, Барт!.. Хто ж може знати, що тут є | печера — а тимбільше, що саме в ній знаходиться?